

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polska) – Postępowanie dotyczące uznania i wykonania kary o charakterze pieniężnym nałożonej na D.B.

(Sprawa C-150/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Wzajemne uznawanie – Decyzja ramowa 2005/214/WSiSW – Wykonanie kar o charakterze pieniężnym – Artykuł 1 lit. a) ppkt (ii) – Orzeczenie o wymierzeniu kary o charakterze pieniężnym wydane przez organ administracyjny – Orzeczenie, od którego przysługuje odwołanie do prokuratora podlegającego instrukcjom ministra sprawiedliwości – Późniejsze odwołanie do sądu właściwego także w sprawach karnych]

(2022/C 213/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona, przeciwko której toczy się postępowanie: D.B.

przy udziale: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Sentencja

Artykuł 1 lit. a) ppkt (ii) decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że prawomocne orzeczenie nakładające karę o charakterze pieniężnym na osobę fizyczną wydane przez organ wydającego państwa członkowskiego inny niż sąd w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia w świetle prawa tego państwa członkowskiego stanowi „orzeczenie” w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy uregulowanie tego państwa członkowskiego przewiduje, że odwołanie od tego orzeczenia rozpatruje najpierw prokurator podlegający zwierzchnictwu ministra sprawiedliwości, a następnie zainteresowany może wnieść sprawę do sądu właściwego także w sprawach karnych po wydaniu przez prokuratora decyzji oddalającej to odwołanie, o ile dostęp do tego sądu nie podlega warunkom, które czynią go niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 16.8.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Bottrop – Niemcy) – Fuhrmann-2-GmbH/B.

(Sprawa C-249/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 8 ust. 2 – Umowy zawierane na odległość przy użyciu środków elektronicznych – Ciężące na przedsiębiorcy obowiązki w zakresie informowania – Aktywacja przycisku lub podobnej funkcji w celu złożenia zamówienia z obowiązkiem zapłaty – Jednoznaczne sformułowanie równoważne z wyrażeniem „zamówienie z obowiązkiem zapłaty” – Uwzględnienie wyłącznie tekstu umieszczonego na przycisku lub podobnej funkcji w celu dokonania oceny równoważności takiego sformułowania]

(2022/C 213/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Bottrop

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fuhrmann-2-GmbH

Strona pozwana: B.

Sentencja

Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia – w kontekście procesu składania zamówienia dotyczącego zawarcia umowy na odległość przy użyciu środków elektronicznych – czy sformułowanie umieszczone na przycisku zamówienia lub podobnej funkcji, takie jak sformułowanie „Sfinalizuj rezerwację”, jest „równoważne” z wyrażeniem „zlecenie z obowiązkiem zapłaty” w rozumieniu tego przepisu, należy oprzeć się wyłącznie na treści sformułowania umieszczonego na tym przycisku lub podobnej funkcji.

(¹) Dz.U. C 297 z 26.7.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 6 sierpnia 2021 r. – F C C y M A B/Caixabank S.A., uprzednio Bankia S.A.

(Sprawa C-484/21)

(2022/C 213/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F C C i M A B

Strona pozwana: CaixaBank S.A., uprzednio Bankia S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy okoliczność, że bieg terminu przedawnienia roszczenia dotyczącego skutków finansowych nieuczciwego warunku, takiego jak warunek dotyczący kosztów, rozpoczyna się przed stwierdzeniem nieważności tego warunku z powodu jego nieuczciwego charakteru, jest zgodna z art. 38 [karty praw podstawowych Unii Europejskiej], zasadą skuteczności prawa Unii oraz z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 13/93 (¹)?
2. Czy ustalenie, że bieg terminu przedawnienia nieuczciwego warunku rozpoczyna się w dniu, w którym sąd uprawniony do tworzenia orzecznictwa, taki jak Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania), wskazuje, iż dany warunek jest nieuczciwy, niezależnie od tego, czy dany konsument zna treść tego orzeczenia, czy też nie, jest zgodne z art. 38 [karty praw podstawowych Unii Europejskiej], zasadą skuteczności prawa Unii oraz z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 13/93?
3. Czy ustalenie w umowie długoterminowej, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o zwrot kosztów poniesionych w celu ustanowienia hipoteki rozpoczyna się w chwili dokonania zapłaty – biorąc pod uwagę, że nieuczciwy warunek wyczerpał w tym momencie swoje skutki i nie istnieje ryzyko, że warunek ten zostanie ponownie zastosowany – jest zgodne z art. 38 [karty praw podstawowych Unii Europejskiej], zasadą skuteczności prawa Unii oraz z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 13/93?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).